

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De ss. Eucharistiae sacramento - Cod. Ettenheim-Münster 318

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [17. Jahrh.]

Articulus 6tus

[urn:nbn:de:bsz:31-131434](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131434)

ad 5. q. formae. N. A. nam si loque-
 rentur N. B. B. et gilia tm de fee
 fualterna, seu de rase generica, pot
 facile inveniri rae generica talis,
 ut tm sent duo Sacramta e: g. unum
 Sacramtu vivum, alteru mortuum,
 unu iterabile, alteru n iterabile,
 vel tria, unu sub precepto abste,
 alteru sub precepto gitionate, et
 n sub precepto, et sic poent alia rase
 generica inveniri pro assignandis q. vel
 5. adeoq n est certu numeru Sacramtu
 gtra triu: florent: B: pariter em
 poent assignari plura, qua forte:
 Dividendo e: g: Baptismu in plures
 spes infimas, et sic de alijs.

Articulus 6us.

Qua sit ma remota hujus
 Sacramenti!

Dico. i. ma remota nepra ad valore
 hujus Sacramti e panis triticeu, et
 vinu de vite. Ita J. Th. S. p. q. 74.
 a et theologi oes. eceptis uno et
 altero, quoru sentia ad alijs desinit,

B. B.

probat ex quibus: florentin in decreto
 Eugenij. ubi ita habet. *Et* est Eucharistia
 Sacramentum, cuius materia est panis triticeus, et
 vinum de vite, et curante consecratione
 aqua modicissima admisceri, *Id est*. nec
 potest dici quilibet assignare tamen materiam precisi-
 quam et convenientissimam, aut necessariam, tamen
 necessitate precepti, nisi vero necessaria necessitate
 saluti, nam mens huius quilibet est eo con-
 stitutum est, tradere materiam et formam sa-
 cramentorum essentialiter, alias est nihil certi
 potest ex hoc quilibet colligi, potest eadem
 ratiō dici, ad Baptismum non esse simpliciter
 necessaria aqua, sed tamen hanc tamen esse materiam
 magis convenientem, nec ad consecrationem calicis
 simpliciter necessaria vinum de vite, sed ad
 valorem sufficere etiam vinum artificiale,
 quo non potest admitti.

67. Dico. 2. siue panis triticeus sit azymus, siue
 fermentatus, valde in eo consecratur. Ita
 florentinum: *Definitio* 2. item in azymis
 siue fermentatis pane triticeo corpus
 Christi veraciter effici, quibus uterque panis
 est vere dictus panis. Item siue vinum
 sit rubrum siue album, utrumque sufficit ad

consecratione calicis. qd em in consecratione
 panis, cum in hoc n sit majus dis-
 crimen morale - nesite tñ praecepti
 tenentis latini consecrare in azymo,
 graeci in fermentato. uti iterum
 florentinum: sacerdotibus in altero
 ipse dñi qd corpus pficere debere, unum
 quempq sil: juxta sua Celia qtu
 dicit. Item teste Tamb: qd titulus Big 549,
 ne graeci latino more, et latini
 graeco ritu missas et alia officia
 sua celebrarent.

Unde Suar: Vazq; arriaga, Tamburini, Os.
 et juxta hunc contra Doctores dicunt,
 n licere, ut sacerdos latinus transiens
 per graeca Celia, vel graeco per
 latina, si n adfit templum, ubi potest suo
 ritu celebrare, se accomodat ritibus
 loci, qd qtuasiones illa n st tñ diversa
 rñ locorum particularium, sed geales
 Celia: dein valde difficulter adificet
 latinus missa graeco, vel graeco latina,
 dicere am sacru ritu et idiomate lati-
 no cum pane fermentato, et cele-
 brare partim graeco, partim latino

ritu, qd n̄ videt̄ faciendū. Si vero talis
sacerdos n̄ tm̄ transiat alia Cūlia s̄m
peregrinū, sed stabiliter ibi velit ma-
nere, fiet membrū illiq̄ Cūliae, et debet
se accommodare ritui Cūliae, ad qua
transibit. vid: arruz. disp. ii. de Eucha-
ria. et Tamb. in methodo appetite
coniois. cap. 2. S. 9. ex hoc inferit̄, em̄
sufficere panē tale q̄ritū, nam hic con-
ter misceri solet fermentato, qui sufficit,
proterqua q̄ modica sit talis quantitas
mixta.

99. Dico. 3. n̄ tm̄ panis ex tritico, s̄rictē
dicto, qd germanicē vocat̄ Weitzen, q̄ sed
probitiq̄ et em̄ valde adhibet̄ panis ex
tritico ming s̄rictē dicto, et s̄vevis
maximē usitato, qd vulgo vocat̄ Bron,
seu festz. Ita Albertz M. qui Lauinga
in s̄vevia natus per spelta videt̄ Jligere
triticeū s̄vevicū. Tanner. tom. 4. Disp.
S. 9. 2. dub. 3. asserens, hoc et̄ extra
q̄troverfia, qd sit maā valida. Laym.
lib. 5. tr. 4. cap. 2. Haunold. lib. 4. tr. 3.
cap. 3. Job: alfabeto sacrificantiū
cap. 2. ubi addit, n̄ dubitandū, quon

Episcopi sedulo caveant, ne ad tam an-
 gustum sacramentum adhibeant, nisi in ido-
 rea. Jls. tr. 6. Diss. 4. a. 2. Langalen.
 ses. anacleto, Gervasio florero, et
 Recentiores germani in manuscriptis
 passim. Idem tamen arriaga, qui in
 Bohemia scripsit, sibilig asserit hic
 Diss. 3. Sect. 1. idem videlicet sentire
 Hurtaog de Cuchar. Diss. 2. Difficulte
 r. ajens, si per spelta sibilig grecis
 quada tritici, quo in aliquibus provinciis
 praesertim Gallia reperitur, se maad
 sufficiente: sed videtur galli per sua
 spelta, seu Cypell sibiligere ipsa triticum
 hoc praevicium. et hunc praesertim ger-
 manorum thlgom auctoritas videlicet docere
 hoc in re magis attendi, quam exterorum,
 qui ordinarie dubitare solent de spelta,
 quod vocem nos germani tribuimus
 tritico praevico, q. referunt, q. quod nos
 crepat. adeoque tam parum post ferre
 judicium, quod nos de hispanico Candéal,
 formisimo, Cadilla, Centeno, vel Italico
 Farro.

Sed neq. tunc latini clari s. auctores 70.

quodam conveniunt, quod siccet hordeum et
avena, ad non conveniunt, quod siccet siccet
cet filigo, pelta, Bechale, alicajon,
far, ador, zea, Typha. Nos filigine
germanice explicamus, wozgen. Sed an
quid est, an antiquis non aliud significavit, et
forte, ut suspicatur Tanner, id, quod vocamus
Aron. Blinius ait, filigine esse delicias
tritici, et ex ea fieri lautissimum
panem. Columella lib. 2. cap. 9. ait, esse
vitium tritici, quamvis candore præbet,
et infra addit, esse triticum solo uligi-
noso post beatam sationem convertitur in fili-
ginem. Cybra ait Plinius lib. 8. cap. 18.
filigine in terra forte verti in triti-
cum, et testatur hoc Henricus. De terra
ipse opuscedum Cedepium, non longe Salman-
tia, et arriaga de terra Hungaria,
ac aliqubus terris Hispania, sed Henricus
non videtur loqui de tritico pœvico, sed de
eo, quod vocamus wozgen, et arriaga certe
hoc significat, quod distinguit accuratè à
tritico pœvico, quod annuclate describit.
71. Probat gelusio ræse. ut habet Tanner,

triticeum fructum, ut vult Tanner. hoc est
nascitur ex tritico stricte dicto, sed triticeum
fructum dicitur per se, seu far, quod
autem est sufficiens licet dicat, esse tritico
simile, quia filigine, quod verificatur de tri-
tico fructo. Idem censent alii, Belgii, et
Galli. panis ipse adhuc censetur esse triticeum,
saltem late dictum, etiam valde bonum et
valde comis, in regionibus, ubi nullus est tri-
tici stricte dicti defectus, adeoque est simpli-
citer panis sine admixto. deinde, ut supra
n: 70. dictum. ex tritico ob terra mali-
gnitate nascitur filigo, et ex filigine ob
terra fertilitate nascitur triticeum. 70. n.
differunt species, cum diversitas terra non
videatur potest inferre diversitatem specificam
germinum.

73. Nec dicas: enim acetum nascitur ex vino, et
forte neque differre physice species a vino,
quia tamen sit materia acta Cuchris. Respondeo
acetum non nascitur ex vino tamen generante
sicut ex tritico germinante filigo,
sed ex vino tamen materia subjecta, in qua
agit alia causa corrumpens vinum. si
dicas: vinum desinere in acetum per solam
separatam certorum corpusculorum, adeoque

pronominum illorum. Catissima, Cata, et
 pectus. ima e, per qua sufficiant obtin
 tm intionaliter profens, sic dicens, hoc
 e sentia S. Thoma. Eoa, in qua sufficiant
 obtm sensibilibiter profens, sed ab tra
 hendo, an liceat certa pinguite sic
 dicens, hic e sol. ca. ista, in qua
 sufficiant obtm sensibilibiter profens
 magis loquenti, qua audienti. sed
 hoc absq prudentu iudicio ultima
 regla ee n pt, ut patet consideranti;
 optimu e hanc de distantia sola diffi
 culte ee potis speculatio, nam in
 propi cum n sit licitu gsecrare ex
 tra corporale, pinguitas fit dat plus
 qua sufficiens.

n t ad presentia sufficit pinguitas sola. 86.
 nam couiter negant hostia a tergo
 posita valide fore gsecrari, salte, nisi
 quis ead manu teneat, vel alio signo
 demonstrat, quamvis em in hoc casu
 aliqui negant gsecraco valida. licita
 e certo n e: / eo q iudicent ibere
 ee tale presentia, ut alia demon
 straco n egeat, qua illa, qua fit per

foa³. verborum. rursus si interjectis sit
paries, invalida consecratio est, quod non censetur
moraliter demonstrari pro pronome hoc.
factum autem est, quod aliqui volunt, magis tangi
debere, quod consecrantur exquisitissime formula in
corporali posita, quin tangantur. negs debet
esse ita propinqua, ut tangi possit, utique est
magis distans tribus passibus sit demon-
strari pronome hoc. minus verum est sonum
verborum debere devenire ad magis, sed est valium
de consecrari magis a sacerdote ita submissis
loquente, ut vox non pertingat, sicut sit
quis absolvi a peccatis, quin vox sua ad ejus
aures perveniat.

87. Sed negs debet magis actu videri, quod sit casus
vel alig in tenebris consecrare vel verba
ex missali ita legere, ut durante esse
cruce magis non videat, ad quam visio pro-
cedens nil facit. nec debet esse magis pro-
sens alijs sensibus, ut est clarus de gustu
et auditu, et diximus jam de tactu, et
par est ratio de odoratu, quod sapere pro-
terrim in hyeme odor sentiri non potest: et
aliquando sit panis maxime recens per odorem
sentiri, quin habeat profertia ad

consecratione sufficiente. debet tamen man-
 se presens vel in se, vel in toto
 vel in continente primo, ut rase qui
 potest videri, hoc est, ut vel immediate
 vel visu sit exposita, ut est hostia
 major ei generosa sacerdote: vel in
 toto, ut sunt interiores partes pan-
 nis exposita rase superficialium
 vel plures formula in uno cumulo,
 ex quo tamen tamen superiores videntur: vel
 in continente ut hostia in pignore, vinum
 in calice vel dolio. debet autem se continens
 primo, et ordinatum ad manum continenda,
 nam de hoc recte in hunc modo loquen-
 di demonstrando illud per pignora dicitur
 et hoc vel illud, quod continetur: sic de dolio
 aut cantharo pleno vini, recte dico
 demonstrando illud: hoc est vinum.
 debet si continens non sit ita ordinatum, ma-
 non recte adhibetur huiusmodi loquendi,
 sic licet panis sit in cubiculo, indige-
 tando cubiculum non recte dico: hoc est
 panis. Unde sacerdos transiens ante
 cellam clausam non potest consecrare vinum
 intus latens, quia non est continens immediatum.

gsecret, et si ab initio nulla fuit
 intentio se velle gsecrare has formulas,
 tunc demum tempore oblationis vel gsecrationis
 earum recordetur, fuit n, fuit est dete-
 gat, fuit n, valide gsecrat: quarum am,
 an initio contra elici solita jam se
 extendat ad formulas, quarum oblitus e,
 nec detegit?

Circa qd primo dicendum: si formula sint
 detecta, eas non gsecrari, qd presentia
 sufficiens e, initio em ad eas se ex-
 tendit, qd ab initio eas intendit gsecrare:
 itaqd initio virtualiter perseverat.
 hoc e comit, et ratio, quod aliqui inro-
 minati in gbrim afferunt ~~et~~ apud omnes,
 qd fil: initio eas gsecrandi n perse-
 verat virtualiter, facile refellitur ne-
 gando, dicunt qdm actiones sacrificij a
 sacerdote eodem modo ee elicicndas,
 fuit una tm hostia majore gsecret,
 fuit alias fuit, offer in his actionibz n
 perseverare, virtualiter intentione gsec-
 randi plures. Ratio. N. gfrat. initio e
 illa virtualiter perseverat, qd fuit
 elicitu ab initio, hoc fuit gsecrandi
 oes gō. rursus licet actiones pa

eterna eade[m] sint moraliter, sive
hac sive alia intio procedat, tñ n̄
s̄ eadem moraliter, seu ut libera
vel imperata, q̄ ē alig[ue]q[ue] liber im-
perans in uno casu, quā in altero.

91. P̄o vero eos n̄ detexit, ait Job: citans
Jamb: et Dian: nulla ē difficultas,
sed censendas ēe gsecratas, idem affirmat
Busembaum et recentior qdam in ma-
nuscriptis ait, hanc sententia[m] coue[re] se,
ac passim sacerdotes doctos et timo-
ratos absq[ue] noua gsecratiōe distribuere
tales formulas. alij vero auctores
detectionis mentione[m] n̄ faciunt, sed
tm̄ dicunt, si hostia sint super cor-
porale, et sacerdos p̄ig intenderit eas con-
secrare, censendas ēe gsecratas. Ita quos
videre potui de hac re agentes, Har:
Comni. Laym: filiini. Jls: Platelig,
apud quos videre ē citatos plures alios.
Vident[ur] am̄ isti p̄sertim Laym: et Jls:
sensisse gsecratiōe[m] valida[m] ēe, et si omittat[ur]
dectio, cum ē in germania p̄riserint,
utiq[ue] noverunt hostias p̄ sectas ad alu-
tare afferri, adeoq[ue] si putarent per hoc

ingrediri valore, debissent nonere. hanc
sententiam em docet in tomis Tambur.

Tanner Disp: s. de Cuck: q. 2. dub. 2.
mouet aliq, dubium ex eo, q, sacerdos cen-
seng e in huius, casu intentione, qua
licite habere potuit. atqui n videt
licite potuisse habere intentione qsecran-
di formulas n defectas, cum hoc sit
gra rubricas. qd. sed Roet. p. 1. met.

gr.

D. ~~mi~~ n videt licite potuisse habere
intentione eas qsecrandi primo et per se
G. min: qsecrandi per se accidens seu
ex oblivione. N. min: q: id e, licet
sacerdoti n licuerit velle abste in
qibusvis circumstis qsecrare n defectas
ergo eni id adverteret, licet t n illi velle
qsecrare cooperitas, casu quo oblitq in
culpabiliter fuerit detectionis.

Imo addit paulo inferiq ibid: Tanner. 93.
n dubitare se, quia licite imo qcul-
tu sit ad vitandos scrupulos hanc in
sententia alii: s. fil: qsecrandi formu-
las em defectas, casu quo oblitq fuerit
detectionis. qd. intentio hoc e licita,

adeoque sacerdos qui censetur velle gser,
crare, qd licite fit, censetur e eas
gserare voluisse. Adde qd n videatur
velle Celia, ut n liceat sacerdoti
habere intise gserandi formulas cum
aliqua em violase rubricarum, si
hoc ex inculpabili ignoraa oriatur, em
gseras illarum formularum nescia n
fit ad sacrificium qd esse faciendum, si
e nescia facit, utiqs Celia n phibet,
quo minis sacrificium valide et quandoq,
licite fiat, nisi plures rubricas in
culpabiliter n observent, qd prevalet
rubricis nescitas, et preceptum faciendi
sacrificium integrum in utraqs fca.

94. qd si n liceret e gserare intise supra
dicta, sapie oriret perturbao gravis,
aut forte em aliquo scandalo ex eo,
qd tales hostie distribui n possent, nec
alig eet, qui gseraret e: qd in pascha
te. Deinde neqs liceret gserare in
sentione gserandi formulas, qd ibi

est mixta una aut altera sordida,
 ambusta, fumosa (u. q. em. talis)
 acervus n. potest consecrari, si fuerit.
 tales formulas latere, desideret i:
 q. si ignorat n. facit, ut licite possit
 supra dicta intentione gerere, n. est
 censens talis acervus consecratus, q.
 nemine dicitur authenticum, et quis
 unquam sacerdos, q. distribuendo i.
 Cuius advertit, talia ee imixta
 cessabit a distributione illarum formularum!
 Rursum neq. liceret sacerdoti gerere
 intentione consecrandi formulas, quarum
 oblitus fuisset circa oblationem, adeoq.
 eos n. detegisset, nisi forte q. d.
 venit ad consecrationem: rubrica e. pravi-
 giunt em. eas circa oblationem detegi et
 offerri, atqui Laym. lib. 5. tit. 4. c. 2.
 in fine ait, videtur sibi peccare sa-
 cerdotes, qui n. eliceret hanc intenc-
 tionem, scilicet: n. consecrandi formulas
 illas, eo q. hoc intenc. posterior n. fit
 comit. ee conformis pravi Cuius. quare
 em. supra citatus recentior ait, recte

et iuxta conu^l praxim g^oijere sacer,
dote^l intrio^l gsecrandi^l formulas in
p^oipide claufas, tamet^l per oblivio^l,
nem ead^l detegere omiferit. tunc
fi sacerdos intenderit formulas illos
licito modo gsecrare, censenda erunt
gsecrate.

96. aliud est, si hostia n^o sent^l posita super
altare, longe e^o magis requirit^l Cula^l,
ut Cuchria n^o celebret^l extra altare,
ne gravis irreuerentia gmitat^l, in
quo q^om^o casu valide poss^l gsecrari,
t^o ep^o Cula^l praxi n^o satis g^oat^l,
sacerdos poss^l habere licite^l intrio^l gsec^l
randi hostias em^l per oblivione^l extra
corporale vel arula^l gsecrata^l positas.
Suare cert^l disp^l: 43. sect. 6. ait, requi^l
lariter n^o censendas gsecratas, salte^l
tam e^o valde dubia^l, nec vident^l rem
g^oficere paritates, quo a^o q^oibusdam
afferunt^l, fert^l: Cula^l permittere, ut
sacerdos in statu peccati mortalis igno^l
rati, vel em^l sua censura, qua^l g^orapit^l,
n^o g^ofic^l gsecret^l; nam in his casib^l.

si sacerdos n̄ consecraret, n̄ peragaret
 sacrificiū, melius am̄ e, ut sacerdos
 habeat ritū sacrificandi in mortali;
 quā n̄ consecrandi supposita ignorat,
 et sacrificiū q̄landi, quā n̄ com-
 plendi, maxime cum tunc auditores
 sepe adorarent panē: at verò sine
 consecratiōe formularū extra altare
 verè adhuc sacrificiū q̄lat. Job. q̄m
 centes consecratas, et citat Jamacheū
 et propositū, s̄ Tanner et alij
 dubitant, imò v̄ie Job. et propositū
 dicunt, n̄ distribuendas tales formulas
 sine refute, unde videt̄ sub q̄itione
 reiteranda q̄secras q̄ pleriq̄ q̄dunt,
 pleriq̄ em̄ requirunt ad valida q̄se-
 a crase, ut formula jam adp̄it ad
 virtū forma p̄nuncianda, q̄ p̄nāen
 hoc p̄p̄at aliq̄ actu p̄senti, salte
 accidentia, ut magis patebit n. 142.
 videri em̄ p̄t lugo disp. 4. sect. 1.
 adlicita verò consecratiōe requirit̄
 ut hostiā consecranda adp̄it ante
 offertoriū, ut h̄t laym: et colligit̄

~~98~~

98

ex rubricis volentibus, tunc eas
delegi et cum hostia majori offerri,
Jobat. In vult licite adhuc consecrari,
modo adpnt ante profatice, Tambur.
confet, licite consecrari pot, dummodo ad,
hnt ante consecratam, saltem, casu
quo dimittendi sent alij sine coniunctione,
et idem admittit Job: si am formula
afferrentur post offertorium, facienda
est ante consecratam carum oblatio, n ver,
bis, sed mente. notat ibi em Job: sacer,
dotes peccare venialiter, si statim post
consecratam hostias auferant ab altari,
et distribuunt, nisi excuset necessitas
mature ministrandi; e e inordinatio,
si n fiat, super illas signa prescripta.
99. quares, q censentur de guttis vini
n guttibus cum majori copia vini in
calice. R. si exterius adhercant
calici, n pot consecrari sine sacri,
legio, adeoq cum nemo profumatur
malis, n censentur consecratas, si interius
horeant, diversa sentiunt auctores.

Bonnac: censet gsecrari aēs, negat
 Laym. aq̄idig putat, eas gsecrari q̄
 vicina s̄t majari quantitate vini, et
 Levi motu ḡjungi poss. in prap̄
 h̄be int̄ioel ḡformē. Cūlia, post in
 fusione ab̄berge guttas morali dili
 gentiā, q̄ si ob̄liviscaris, et primū
 advertas, q̄d gsecraturg Delegis
 calice, Tamburing ~~in~~ censet n̄ ep̄
 pedire, ut ab̄bergas cum ad̄tan
 suū admirare, si timeas, ne je
 junū n̄aste violet per itas guttu
 las, aut se lugo per benignitē
 Cūlia, qua pro p̄cepto n̄ vult
 scrupulis exponere f̄uales. et
 aliās v̄q̄ pot̄ sacerdos festo na
 tivitatis D̄ni celebrare tria sacra
 cum facillimē radendo patenā cor
 porale aliq̄ aliud misceat sacro
 sanguinē, et maā n̄ gsecrata
 gsecrata . . .

Veterig maā gsecranda s̄b̄t eē da
 tonata, aliās ē demonstrari n̄ pot̄
 pronōie hoc vel hic. h̄ni sequit̄. i.
 si ex pluribz hostijs velles gsecrare una

100.

indeterminate sumpta, vel ex dicit v: q: acto,
in detinendo certas, nil ageres. h. si velles
gsecrare una, quod deo detinaret, sibi
em nil ageres. Ita Mar. Varg. Tanner.
Lugo. Tamb: Hurtad. q: si per detinari
talitudo maas pnoie hoc vel hic, et insuper,
ut diting num. 184. de sacramtis in gee, vix
videt, credibile, Deu' instituisse sacra gfi-
cienda per tale inie. 3. si velles gsecrare
dimidia in parte hostia detinendo deo,
tra vel sinistra, pessime qdm, sed in va-
lidi ageres, licet e dimidia pars in posit
matematica quoad ultima puncta, sed in
moraliter detinari, q: sufficit ad hunc
modum agendi.

101.

4. si per errorem duas hostias grandes acci-
peris, nec ante gsecrasse advertaris, sibi
gsecratis ff amba, q: iuxta usum et praxim
Cultus sacerdos vult gsecrare, q: q: hbt in
manibus gsecrabile, et hinc rubrica
jubent sumi, utramq: sumi tempore
consecris, q: si n: juberent, si nulla est gsecra-
ta, sed postq: juberent repeti gsecrasse,
imò n: juberent sumi ante s. sanguine
utramq: si, ut vult Gervasio, superior
est in gsecrata. 5. si putes tibi appo-
sitas hostias gsecrandas ee q: et ffio.

vel undecim, acs gsecras ex eodā capite
 nisi intrinsecus restringas ad q. d. d. d. d.
 quid si am pluribus hostijs gsecratis
 per errorem misceatur aliqua n. gsecr.
 crata, ut n. possit discerni? Caym: et
 samb: citans Dian. et Leandru putant
 in alio sacro se gsecrandu, q. nonnu e
 gsecratu restringendo intrinsecus ad n. gsecr.
 crata, sed lugo et parriaga oppositu
 sentiunt, q. licet max in tali casu sit
 profens, et aliquomodo detriata, seu
 n. vaga, tñ n. e ita detriata, ut possit de
 monstrari pnoie hoc, sic e. g. in cumu
 lo mimonu aureoru si mixtu sit unq ex
 auricalis gfectu, que ab alijs discernere
 nequeo, n. pom demonstrando, illu cumulu
 dicere: hoc e auricalu: ite si inte
 gra turma sit equoru, et ex his aliquis
 sit petri, que tñ n. novi, n. pom dicere:
 hic e equus petri, q. ad verite demon
 stratis requirit, ut res demonstrata
 possit ab alijs discerni, vel rase sui
 mediate, vel rase totis, cuius e pars,
 vel rase gtrientis pimi.
 Quare lugo putat in tali casu cui
 libet conicanti aliquo dandas duas

hostias, sed et si hoc fieri potest, si una
sunt in consecrata sit mixta, et sicut inter
plures conicantes primum monitos ponit
omnes formula illa distribui, si si formula
illa deberent quibus servari, facile
potest sacerdos oblivisci, vel ignorare ha-
rere distribuendas formulas, adeoque
facile aliquis privaret sacramento. rursum
hoc non procederet, si tres vel quatuor in
consecrata fuissent mixta, dare est civili-
tatis 4. vel 5. hostias est magna nota.
Unde in his casibus vel deberent facere
servari, donec corrumperentur, ut sanctus
ait, sentire legem, quamquam hoc re-
gratum apud eum invenire non poterit, et
videtur sane difficile finire inter duas
aut 3. hostias in consecratas corrumperemur
maxima quantitate hostiarum consecratarum,
et forte abire in vermes, quod alias gra-
vissime prohibetur est.

104.

Arriaga censet hoc casu totum cumulum
sub gestione iterum consecrandum, si scilicet non
sit consecratum, quo casu ait, non fieri inju-
ria sacramento, cum quod sit aliqua materia non
consecrata adesse, in qua gestio purificetur,
et tunc hostia illa potest demonstrari

in toto cumulo, videtur in aliquo modo
 difficile intentione consecrandi eum sub
 conditione dirigere ad hostias, de quibus
 moraliter certum est, eas jam consecratas.
 Nihil melius occurrit, quam quod sacerdos
 formulas illas in sequentibus sacris
 assumat, sumendo sibi plures ex illis
 post sumptum sanguinem. neque videtur
 mihi Culia in hoc casu requirere,
 ut enim ablutio sumatur ab ita jejuno,
 ut de ejus jejuniis nullum suspensum sit
 dubium, nam sic vix unquam potest ea
 cerdos purificare vitta lineam, ea est
 occasio, sibi aliquid, vel certe plerumque
 macula consecrata sumi, potest enim hoc
 casu majorem diligentiam adhibere in
 exhaustiendo s. sanguine, ut moraliter
 saltem non censetur aliquid esse residuum in
 calice.

Ado ligone et arriaga saltem sequitur.
 re in consecratione sub conditione repetitur.
 105.
 Sed, si pluribus in consecratione misceatur
 una aut multo pauciores in consecrata.
 quod si calici non consecrati infunderetur
 gutta consecrata, nulla aet nequitia
 de novo consecrandi, sed tunc potest a

sacerdote sumi. qd si em, ut in g^o
crase episcoporum fit, pluribus neoprogis
est primandus. sanguis, tñ moraliter n est
possibile, ut aliquis tota reingeret illa
gutta: at vero si dolio vini immitteret
gutta consecrata, deberet totum illud vinum
servari, et successive tñ g^osecrari, taliter
sub conditione, ut vult Mar. et Hugo.

106.

n tñ debet ma^o esse detenta quoad quantitate
magnitudinem aut parvitate, q^o valide e^o g^osecrari
erat quaecumque quantitas ma^o, modo fit
sensibilis et moraliter profens, neq^o
admittit sententia volentium, tanta precise
ma^o valide g^osecrari, quanta sufficit ad
usum fidelium: hoc e^o limitatio potestatis
sacerdotalis gratis auctoritatis. q^o am fit
inconveniens, q^o totus valore. Sacramenti, sicut
nec peccata in g^osecratione commissa. sique
ad usum hunc limitaret potestas, sequeretur
ret, q^o nec per plures g^osecrationes potest
major quantitas g^osecrari. atq^o adeo, si
sacerdos negligens priores g^osecratos
hostias nondum esse assumptas, g^osecrari
crearet novas, nil ageret, q^o e^o g^otra
Ecclesia sensu!

107.

Unde magnitudo ma^o n^o constat, nisi ali
q^o tanta fit, ut moraliter n^o censetur

presens: e: g: si Rheng est vinum,
 sacerdos stans in terra sive Bishop
 n̄ consecraret valide totum fluvium, q̄
 n̄ censet totus presens, em solum
 partes aqua in Belgio, ita ut vere
 illas em censeri possit demonstrare sacer
 dos per p̄sentem hoc. difficile t̄n̄ e hoc
 aliquid q̄ringere in maā apta, ut
 recte suar: ait: quis fingat tam
 magnū acervum panis, aut tanta
 vini copia, ut n̄ possit hoc presens
 fieri.

Circa parvitate sciendum, particula
 maā separata insensibile n̄ pot
 consecrari, q̄ n̄ pot demonstrari, si vero
 conjuncta sit cum pluribus alijs, et
 q̄rituat totum sensibile, utiq̄ con
 secrari pot. q̄ si am t̄m supernatiter
 est sensibilis? putant multi van
 didi consecrari. suar: propositus et
 Balaz negant, q̄ putant requiri
 sensibilitate h̄o modo. q̄ si videret
 per microscopium? videret mihi
 q̄m tunc, q̄do videret, pot̄ valide,

108.

sacris speciebus lenissimis igni incensis
in alembicis exspirarent, quod in
superiore parte iterum jungerentur, ibi
Xrus n. adest, q. videtur durus.

45

Dicere autem cum majore, quae citat Suar:
tunc rursus sine nova consecratione ad
futurum Xrus e. Jesus absurdum. Quia
si admittatur cum Suar. in his habitibus
Xrus manere, aliquo quodammodo, dum
calida tempeste species evaporant,
corpus Xrus canit et murium incipere
naribus, qui species olfaciunt: nisi dicam
angelos, quorum ministerium e. attendere,
ne Xrus talis injuria fiat, impedire
motum species, ne ad talia alia deferantur,
sicut coniter censentur tollere partem
has parvas, em. per se sensibiles, quae de
dicuntur a conicantibus, ne hunc sensum se
runt. sentiant quicquid, q. lubet.

110.

Ultimo noto, valere quodammodo consecrationem
cuius species sine altera, ad n. e. licita.
I. pars. consecratio cuiuslibet species
e. altera, adeoque statim habet suum effe-
ctum ante consecrationem alteram, et certe
P. hostia adoratur ante calicis consecrationem.

111.

ne dicas, saltem consecrasset vini proferre,
ponere essentialiter consecrasset panis, qd
em hoc facta a ministro cum debita in-
tentione filata habet effectum, et ordo
consecrandi panem ante vinum e qm nescit
nescite precepti, sed nescite sacramti.
altera vero pars filata ex verbis Xpi:
hoc facite in mea commemoratione: et ex
traditione Ecclia, qua habet, Xpi pre-
cepisse, ut offerat sacrificium consecrasset
utriusq; speciei, ut representet passio et
mors ipsius, ac em genus mortis, per effusionem
sanguinis, ut colligitur ex Trid: sess: 22.
cap. 1.

112. eam preceptum consecrandi utriusq;
speciei n huius, sed dicitur, et filata e, pon-
tifice dispensare n potest, neq; per mo-
dum interpretationis declarare, licitum ee
aliquid perficere una speciei sine altera
ut docet Suarez: disp: 43. sect. 4. unde qd
dicit Innocentius 8. dispensasse cum
Norwagis, ut ob inopia vini consecrarent
in solo pane, felicitate testimonio solius
Volaterani, cuius id fecerat,

dispensasse pontifice, ut calicis sine
vino crearentur, qd' e' adhuc absurdum,
merito inter fabulas recenset. Vide
Bar: tom: 3. in 3. parte. Dig: 43. sect. 2.
et seqq.

46

Articulus 8vus.

Solventur Objectiones

Contra hactenus dicta.

Ob. 1. ma' Euchria est talis, ut
ubiqs terrarum potit haberi: n' ita se habet
triticum et vinum. go. Confusio. Canonis
Apoloni admittunt in altari offerri
ivas, oleum et incensum, alia vero prohibent.
go. R. O. Maj: N. min: defacto in oes
terras, em ad Japonas, ubi alias oryza
in usu e', delatum e' triticum et vinum
multo amplius, quod nesciunt fit ad sacri-
ficium rite peragendum: qd' am n' ubiqs
nascitur, n' refert: neqz obicit ma'
hujus sacramti ita ee' obvia, ut ma'
baptismi, qd' Euchria n' e' ita nescia,
sicut apud nos n' crevit balsamum, nesciunt
ad gsmase. ad gsmase I. A. offerri
in altari in ordine ad gsecurase. N.

113.